

Nghị luận về tuổi trẻ và tương lai đất nước

Trong cuộc sống hằng ngày, ai cũng biết rằng tuổi trẻ là một thành phần, yếu tố quan trọng, ảnh hưởng đến tương lai đất nước, vì thế mà Bác đã căn dặn: “Non sông Việt Nam có trở nên tươi đẹp hay không, dân tộc Việt nam có bước đến đài vinh quang để sánh vai với các cường quốc năm châu được hay không, chính là nhờ một phần ở công học tập của các em”. Chúng ta cùng tìm hiểu vai trò của tuổi trẻ với tương lai đất nước.

Tuổi trẻ là những công dân ở lứa thành niên, thanh niên... là thế hệ măng đã sắp thành tre, là người đã đủ điều kiện, đủ ý thức để nhận biết vai trò của mình đối với bản thân, xã hội.

Tuổi trẻ của mỗi thời đại là niềm tự hào dân tộc, là lớp người tiên phong trong công cuộc xây dựng, đổi mới, phát triển đất nước.

Tương lai đất nước là vận mệnh, là số phận của đất nước mà mỗi công dân sẽ góp phần xây dựng, phát triển, trong đó quan trọng nhất là thế hệ trẻ. Thế kỉ 21, thế kỉ của sự phát triển, không ngừng nâng cao trình độ văn hoá kinh tế, đất nước. Để có thể bắt kịp đà phát triển của những nước lớn mạnh thì đòi hỏi sự chung sức đồng lòng của tất cả mọi người mà lực lượng chủ yếu là tuổi trẻ. Bởi đó là lực lượng nòng cốt, là chủ nhân tương lai, là nhân vật chính góp phần tạo nên cái thế, cái dáng đứng cho non sông Tổ quốc. Tuổi trẻ hôm nay là tôi, là bạn, là những anh chị đang có mặt trên giảng đường đại học, đang hoạt động bằng cả tâm huyết để cống hiến sức trẻ với những đam mê cùng lòng nhiệt tình bốc lửa. Tuổi trẻ tốt thì xã hội tốt, còn xã hội tốt sẽ tạo điều kiện cho tầng lớp trẻ phát triển toàn diện, sinh ra những người con có ích cho đất nước, đó là điều tất yếu, hiển nhiên mà ai cũng biết.

Mỗi người chúng ta cũng đi qua thời tuổi trẻ- tuổi của sức mạnh phi thường, của cái tuổi không chịu khuất phục trước khó khăn và sẵn sàng hi sinh vì nghĩa lớn. Sức mạnh vô song của tuổi trẻ “ sông kia phải chuyển, núi kia phải dời”. Chúng ta chỉ có một lần trong đời là tuổi trẻ vì vậy cần phải nắm bắt, cần đóng góp sức lực cho đất nước.

Việc xây dựng đất nước là trách nhiệm của mọi người, mọi công dân chứ không phải của riêng ai. Nhưng với số lượng đông đảo hàng chục triệu người thì lẽ nào tuổi trẻ lại không thể xây dựng đất nước. Chẳng lẽ chúng ta để cho những cụ già đi khuân vác, lao động nặng, những phụ nữ phải ngày đêm làm việc trong các nhà xưởng đầy khói bụi, những trẻ em phải phụ giúp gia đình ngay còn nhỏ mà “quên” đi việc học hành, lúc đó chúng ta sẽ “làm” gì? Chẳng lẽ ngồi không như một “người bị liệt”. Vì vậy chúng ta phải cố gắng xây dựng đất nước như lời dặn của Bác: “ Các vua Hùng đã có công dựng nước, thì Bác cháu ta phải cùng nhau giữ lấy nước”.

Sinh ra ở đời ai cũng khao khát được sống hạnh phúc, sung sướng. Mỗi người luôn tìm cho mình một lẽ sống hay nói đúng hơn là lý tưởng sống. Là chủ nhân tương lai thì chúng ta phải xác định cho mình lý tưởng sống phù hợp, đúng đắn. Trong thời đại công nghiệp hoá, hiện đại hoá như hiện nay thì tuổi trẻ chúng ta lại đứng trước một câu hỏi lớn : “ Sống như thế nào là đúng đắn là có ích cho xã hội?” Vì lý tưởng sống của chúng ta là động lực thúc đẩy đất nước phát triển.

Và thời nào cũng vậy, thế hệ trẻ luôn là lực lượng tiên phong, xông pha vào những nơi gian khổ mà không ngại khó.Điều đó đã được thể hiện rất rõ trong thời kì kháng chiến. Những người con đất nước như: Kim Đồng, Võ Thị Sáu, Lê Văn Tám... đã hiến dâng cả tuổi trẻ của mình cho Tổ quốc.Đây là những thanh niên của hơn 40 năm trước còn lớp thanh niên ngày nay thì sao?

Vâng. Cách bạn ạ! Chúng ta nên biết một điều: những thế hệ trước đã dâng hiến xương máu để ngày sau độc lập thì chúng ta phải biết “ cùng nhau giữ nước” và nối tiếp , kế thừa truyền thống cao đẹp đó. Và một điều quan trọng là các bạn đừng nghĩ đó là nghĩa vụ để rồi miễn cưỡng thực hiện. Chúng ta phải hiểu rằng: được sinh ra là một hạnh phúc và sống tự do, no đủ là một món quà quý báu, vô giá mà quê hương xã hội đã ban tặng. Hạnh phúc không tự nhiên mà có mà đó xương máu, tâm huyết của biết bao người con của đất nước. Mỗi thời đại, mỗi hoàn cảnh lịch sử mà thanh niên nuôi dưỡng những ước vọng, suy nghĩ riêng. Chúng ta không được bác bỏ, phủ nhận quá khứ hay công sức của những anh hùng dân tộc. Đơn giản là vì mỗi thế hệ đều có sứ mệnh riêng, nhận thức riêng mà chúng ta không nên so bì, tính toán. Vì vậy: “Không có chuyện lớp trẻ ngày nay quay lưng với quá khứ” (như tổng bí thư Đỗ Mười nói)

Nhưng tuổi trẻ chúng ta có điều kiện gì để xây dựng đất nước? Vâng, đó chính là học tập. Nói đến tuổi trẻ hôm nay là nói đến việc học hành.. Trong cuộc sống ta gặp không ít trường hợp xem việc học là việc khổ sai chỉ do cha mẹ, thầy cô thúc ép, chứ không ham học. Họ xem đi học như một hình thức giải khuây cho vui nên không cần học tập, coi học học tập là một nỗi nhọc nhằn. Có người lại coi việc học là để ứng phó với đời, để không xấu hổ với mọi người, để có “bằng cấp” mà hãnh diện với đời, dù đó chỉ là “hàng giả” mà thực lực không làm được. Chúng chẳng những không đưa nước ta “sánh kịp với cường quốc năm châu” mà còn đưa nước ta về lạc hậu, lụn bại. Cách duy nhất là phải học chân chính, học bằng khả năng của mình. Bước vào thời đại công nghiệp hoá, hiện đại hoá thì ai nắm được tri thức thì mới có thể xây dựng đất nước, lèo lái chiếc thuyền số phận của non sông Tổ quốc. Và nhiệm vụ của chúng ta phải học, học nữa, học mãi. Nhà nước phải tạo mọi điều kiện để chúng ta dễ dàng tiếp cận tri thức thì tương lai dân tộc

mới sáng lạn, lấp lánh hào quang.

Tóm lại, tuổi trẻ là người sẽ quyết định tương lai đất nước sau này. Tuổi trẻ nước ta đầy rẫy nhân tài sẽ góp phần cho dáng hình sứ sớ. Ngay từ hôm nay, tôi, bạn và tất cả mọi người phải cố gắng học tập để sau này có thể giúp nước ta tiến nhanh trên con đường xây dựng và phát triển nước Việt Nam ngày càng giàu mạnh.

*** Chú ý:**

- Trong bài còn nhiều chỗ thiếu sót, trùng lặp cần lựa chọn cho phù hợp
- Nhấn mạnh mối quan hệ tương tác của tuổi trẻ và tương lai (tuổi trẻ tốt thì xã hội tốt, xã hội tốt tạo điều kiện cho tuổi trẻ phát triển toàn diện) -Thêm 1 số ý sáng tạo
- + Định hướng phát triển của giới trẻ là phải học
- +Làm thế nào để thật sự giúp ích cho đất nước, là người hữu dụng +Nhận định về từng phương diện (học tập, lao động, kinh tế, điện ảnh, an ninh-quốc phòng ...)

Dựa theo văn bản "Chiếu dời đô" & "Hịch tướng sĩ" nêu vai trò người lãnh đạo.

Đất nước ta có những triều đại vững bền và phát triển, là nhờ vị vua như Lý Công uẩn nười đã sáng lập ra vương triều nhà Lý và tướng Trần Quốc Tuấn, vị tướng tài giỏi hai lần chỉ huy nhân dân ta chiến thắng quân Mông Nguyên.

Vì vậy văn bản "Chiếu dời đô" và "Hịch tướng sĩ" đã nói lên vai trò quan trọng của những người lãnh đạo anh minh như Lý Công Uẩn và Trần Quốc

Tuấn đối với vận mệnh đất nước

Vậy thế nào là vị lãnh đạo anh minh? Vị lãnh đạo anh minh là những vị vua, vị tướng yêu nước thương dân, hết lòng chăm lo cho vận mệnh đất nước, cuộc sống của muôn dân, những vị vua, vị tướng thông minh tài giỏi, nhìn xa trông rộng, có tài lãnh đạo, điều binh khiển tướng.

Lý Công Uẩn là vị vua anh minh vì ông là vị vua yêu nước thương dân.

Sau khi lên ngôi vua, việc đầu tiên mà ông nghĩ đến là việc dời đô. Vì theo sử sách nhà Chu, nhà Thương, vua Bàn canh nhiều vẫn dời đô cho nên vận nước lâu dài, phong tục phồn thịnh. Đó chính là việc làm của vị vua yêu nước thương dân.

Khi nhà Đinh, Lê lại theo ý riêng mình, không dời đô cho nên triều đại không được lâu bền, số vận ngắn ngủi, trăm họ hao tổn, điều đó đã khiến Lý Công Uẩn rất đau xót. Đó là tấm lòng yêu nước của Lý Công Uẩn, đau xót trước vận mệnh ngắn ngủi của những triều đại đã qua.

Lý Công Uẩn là vị vua anh minh vì ông là một vị vua thông minh tài giỏi.

Ông thông minh tài hời nên ông có thể xin thấy được thành Đại La hội đủ yếu tố, xứng đáng một kinh đô bậc nhất, đế vương muôn đời. Thành Đại La ở vào nơi trung tâm trời đất, được cái thế rồng cuộn hổ ngồi, đã đứng nơi nam bắc đông tây, lại tiện hướng nhìn sông dựa núi, địa thế rộng mà bằng phẳng đất cao mà thoáng.... Quả là Lý Công Uẩn có cái nhìn thật sáng suốt.

Ông thông minh tài giỏi nên ông được tôn lên làm vua, ông là người sáng lập nên vương triều nhà Lí.

Trần Quốc Tuấn là vị tướng anh minh vì ông là vị tướng yêu nước thương nhân.

Khi bọn giặc sang xâm lược, cướp bóc, bắt nạt tể phụ, ông vô cùng căm ghét, ông quyết tâm giết giặc: "Ta thường tới bữa quên ăn, nửa đêm nằm võ gối, ruột đau như cắt, nước mắt đầm đìa, chỉ tức chưa được xả thịt lột da, nuốt gan uống máu quân thù. Dẫu cho trăm thân này phơi ngoài nội cỏ, nghìn xác này gói trong da ngựa ta cũng vui lòng."

Trần Quốc Tuấn là vị tướng giỏi nên ông nêu ra những tấm gương trung thần nghĩa sĩ để khúc lệ tướng sĩ xả thân vì nước.

Sự tài giỏi của ông thể hiện ở khi ông nhìn thấy và phân tích cho tướng sĩ thấy lối sống sai hướng thụ của các tướng sĩ sẽ dẫn đến mất nước, để tướng sĩ từ và và theo ông học binh thư yếu lược và rèn luyện võ nghệ, chiến thắng kẻ thù xâm lược.

Qua hai văn bản "Chiếu dời đô" và "Hịch tướng sĩ" đã nêu lên vai trò quan trọng của những người lãnh đạo anh minh như Lý Công Uẩn và Trần Quốc Tuấn. Họ là những vị vua, vị tướng đánh kính, đáng tự hào.

